

VĂ PREZENTĂM CAMPIONE NATIONALE DIN EUROPA

Ciștigând titlul de campioană a Greciei 1972-1973, formația **OLYMPIAKOS** din **Pireu** și-a înscris, pentru a treia oară, numele în palmaresul competiției, ajunsă abia la a 14-a ediție. A fost, se spune, o răsplătă meritată pentru cea mai disciplinată echipă a campionatului, o satisfacție mare pentru credincioșii săi suporterți care au făcut ca Olympiakos să ocupe primul loc și în clasamentul spectatorilor prezenți la jocurile disputate pe teren propriu.

Echipa antrenată de **Lakis Petropoulos** nu a pierdut decât o partidă din cele 34 susținute, ciștigând în schimb 27 și terminând de șase ori la egalitate. Un mare merit are în această privință apărarea sa, în care s-au impus portarul **Kelesidis**,

OLYMPIAKOS | PIREU - VICTORIA DISCIPLINEI

apărătorii centrali **Siokos** și **Glezos**, apărătorul lateral **Angelis**. Ei n-au primit în cele 34 de jocuri decât 13 goluri. Clasăta pe locul al III-lea la capitolul eficiență în atac formația din Pireu a înscris 72 goluri, cei mai buni realizatori fiind **Triandafylos** (17) și **Argioudis** (13). Unicul eșec suferit s-a produs la Salonic, în înfrângerea cu puternica formație locală **PAOK** (0-1), care a candidat multă vreme la titlul de campioană.

În cele din urmă, **PAOK** a trebuit să se mulțumească cu locul secund, deși a avut o constantă extraordinară în prima parte a campionatului. Timp de 19 etape jucătorii din Salonic n-au cunoscut înfrângerea și adversarul care a reușit să pună capăt acestei serii de succese a fost tocmai Olympiakos Pireu, învingător cu 1-0 pe stadionul său. Este adevărat că în „11”-le din Salonic figurează o serie de jucători valoroși ca internaționali **Koudas** și **Aslanidis** (în atac); **Zarafis** (un excelent constructor); apărătorii

Foudoukidis și **Iosifidis**; un portar, în general, sigur pe balon — **Stefas**.

De fapt, **PAOK** a pierdut ultima șansă la titlu în etapa a 28-a când a suferit o surprinzătoare înfrângere pe teren propriu de la teamul atenian **Panathinaikos** cu neobișnuitul scor de 5-3.

Dacă Olympiakos Pireu a cules, în primul rînd, roadele disciplinei, puternica echipă din Atena, **Panathinaikos** a plătit un tribut greu pentru disciplina jucătorilor săi. Aceștia au părăsit terenul în timpul meciului cu Olympiakos (cînd formația din Pireu conducea cu 3-2) ca protest la una din deciziile arbitrilor. Conform regulamentului competiției, acest act s-a reflectat în clasamentul echipei cu trei înfrîngeri prin forfait. Așa se explică faptul că **Panathinaikos**, care a avut cel mai eficient atac (cu 89 goluri înscrise), a terminat campionatul pe locul al III-lea. Este cazul să amintim că în atacul său joacă **Antoniadis** (golgeterul campionatului cu 22

goluri), **Domazos**, **Elefterakis** și argentinianul **Veron**.

Dintre celelalte echipe care s-au mai impus de-a lungul campionatului se cuvine amintiți **Panathinaikos** Atena, care a stopat pe **PAOK** din cursa spre titlu cu acel surprinzător 5-3.

Un caz aparte îl constituie **AEK**, club fruntaș al fotbalului grec, care în ultimul deceniu a cîștigat de trei ori campionatul (1963, 1968 și 1971) și o dată cupa (1966), iar acum a terminat — modest — pe locul al V-lea. Această situație a fost generată de trei cauze: 1. atitudinea extrem de tolerantă a fostei conduceri față de jucători; 2. proastele relații dintre antrenorul **Stankovici** și jucători; 3. îngîmfarea jucătorilor.

Antrenorul iugoslav **B. Stankovici**, al cărui contract expiră abia în vara anului 1975, a trebuit să părăsească clubul în aprilie, cînd conducerea lui **AEK** a recurs la angajarea provizorie a englezului **Billy Bingham**. **Stankovici** obținuse rezultate bune în primii ani (în 1969 și 1970 locul al II-lea, în 1971 titlul de campioană, și anul trecut, locul al III-lea) dar jucătorii și, în special **Papaioanou**, nu se împăcau cu disciplina strictă pe care o impunea antrenorul și, mai ales, cu intenția acestuia de a întineri radical formația. (De reținut că „vedeta” echipei, **Papaioanou** are 32 ani). Urmarea? Noua conducere a clubului, l-a trecut pe nedisciplinatul jucător pe lista de transferări, împreună cu alți coechipieri și se străduiește să aducă în locul lor nu numai jucători din țară ca **Poupakis**, **Relis**, **Ardizoglou** și probabil, **Tsamis** (cu toții componenți ai echipei Greciei „under 23”) dar și de peste hotare (însă de origine greacă): **Foutouris**, actualmente rezervă la Feyenoord, stoperul lui **Ajaccio**, **Kourbis**, și doi atacanți care joacă, unul în Anglia, iar altul în Italia și ale căror nume sînt păstrate în secret. Cu această infuzie de 5-6 jucători noi, **AEK** speră să revină în fruntea plutonului formațiilor din prima ligă a campionatului grec. (S.B.)

Profil

Vladimir PETROVICI

O NOUĂ STEA A FOTBALULUI IUGOSLAV

Nu de mult, la 1 iulie, **VLADIMIR PETROVICI**, extrema dreaptă a echipei campioane, Steaua roșie Belgrad, a împlinit 19 ani, iar majoratul a coincis cu chemarea lui de către selecționerul **Vujadin Boskov** în lotul primei reprezentative a țării.

Din generația de fotbaliști iugoslavi de după război, la 18 ani au jucat în prima reprezentativă doar **Sekularac**, **Geici** și **Filipovici**. Pentru **Vladimir Petrovici** ascensiunea nu este totuși fulgerătoare: ca jucător la echipa belgradeană a făcut parte de 20 de ori din echipa națională de juniori, iar din toamna anului trecut, **Miljan Miljanici** l-a titularizat pe extrema dreaptă și, în felul acesta, publicul a putut să-i admire talentul.

Viteza de acțiune, driblingul, fentele, un deosebit simț al demarării, centrările sale au făcut, dintr-o dată, din acest tânăr, cel mai de temut atacant al campioaneli. Continuător, parcă, al jocului plin de inventivitate al lui **Dragoslav Sekularac**, **Petrovici** joacă adesea pentru public, entuziasmindu-și admiratorii. Cu o seară înaintea marilor finale **Ajax—Juventus**, la Belgrad a avut loc o întâlnire între Partizan și Steaua roșie. Urmărind jocul, **Bernabeu**, președintele lui Real Madrid, a exclamat: „Cine-i firavul blond de la Steaua roșie? Iată-l pe înlocuitorul lui **Dragan Geici**”.

Ziaristii iugoslavi nu conțeneșcă să-l laude, prevestindu-i o carieră strălucită și sfîtuindu-l, în același timp, să renunțe la unele maniere care, deși spectaculoase, stîrbesc din eficiența jocului. Dar **Petrovici** este foarte tânăr și entuziasmul său de copil în joc este explicabil.

— Știu că sînt chemat la lot pentru că **Ilija Petkovic**, titularul reprezentativei, pleacă în străinătate; dar cred că voi reuși să mă impun prin seriozitate și pregătire, selecționerului.

Lui **Vladimir Petrovici** i se oferă marea șansă ca, în toamna acestui an, în cele două jocuri cu Spania și Grecia, din cadrul calificărilor pentru Campionatul Mondial să-și demonstreze aptitudinile. În caz de reușită și calificare a echipei iugoslave, anul viitor, la München, **Petrovici** va fi unul dintre cei mai tineri fotbaliști participanți la Campionatul Mondial.

STEFAN NOYKOV

Sofia, Iulie

DUȘAN BUGARIN

Olympiakos Pireu, echipa campioană pe 1972-73 a Greciei. În picioare, de la stînga la dreapta: **Glezos**, **Kelesidis**, **Siokos**, **Angelis**, **Delikaris**, **Sinetopoulos**; rîndul din față: **Gaitadzis**, **Argioudis**, **Viera**, **Giotso**, **Papadimitriou**. Foto: World Soccer

Correspondență specială din Bulgaria

DUPĂ CAMPIONATUL 1972-1973

Un articol și un interviu apărute în paginile rezervate sportului (facem abstracție de „Naroden sport” și de săptămînalul de specialitate „Fotbal”) — iată bilanțul complet al presei cotidiene bulgare în ceea ce privește comentariile asupra campionatului 1972-1973. Cum poate fi explicată această lipsă de interes față de un eveniment care, de obicei, provoacă numeroase comentarii? După părerea noastră, nu există decât un răspuns: această lipsă de comentarii este o probă că înțelegerea încheiată n-a lăsat urma deosebite în dezvoltarea fotbalului din Bulgaria.

T.S.K.A. a devenit, încă o dată, campioană, pentru a 17-a oară în istoria de un sfert de secol. Nu știu dacă mai există în altă parte a lumii un club care, de la apariția sa să nu piardă decât de opt ori titlul național! Este adevărat că **T.S.K.A.** este cea mai bună echipă bulgară în acest moment, dar, la fel de adevărat este că în acest sezon formația militară din Sofia n-a avut o concurență reală.

Lokomotiv Plovdiv a cucerit medaliile de argint, făcînd un frumos salt de la locul zece ocupat la sfîrșitul campionatului 1971-1972, iar cea mai veche echipă din Sofia, **Slavia**, a primit medaliile de bronz. Dar nici **Lokomotiv** și nici **Slavia**, în nici un moment din această primăvară nu au amenințat hegemonia echipei **T.S.K.A.** Alături de **Levski-Spartak**, o mare cădere a demonstrat și **Beroe Stara Zagora** (medaliată cu bronz în 1971-1972) care a căzut pe locul al 13-lea. Cu toate acestea ea a jucat finala cupei cu **T.S.K.A.** și a pierdut cu 2-1. Cum militarii vor participa în C.C.E., **Beroe**, ca finalistă, va lua parte în competiția europeană nr. 2.

Pentru că a venit vorba de cupele europene, să notăm, în trecut, că sortii nu au fost deosebit de favorabili echipei din Bulgaria. Astfel, e drept că în Cupa U.E.F.A. **Lokomotiv Plovdiv** se pare că va avea un adversar ușor în formația malleză **Slitem Wanderers**, dar **Slavia Sofia** se va confrunta în primul tur cu cunoscuta **Dinamo Tbilisi**; se poate spune că **Beroe** va trece de primele meciuri în Cupa cupei, unde va întîlni pe **Fola Esch Luxemburg**, dar **T.S.K.A.** va trebui să întîlnească pe campioana Austriei, **Wacker Swarovski Innsbruck**, o echipă aflată în creștere de formă.

Revenind la campionatul trecut, să notăm că în cea mai mare parte s-a disputat sub semnul fotbalului mediocre. Nici arbi traju nu a fost la nivelul dorit, existînd chiar și meciuri anulate pentru greșeli flagrante. Refluxul spectatorilor este, de asemenea, de luat în seamă. Dar există și semne încurajatoare, ca de pildă faptul că numărul jucătorilor care au debutat în prima divizie în acest sezon mare din ultimii zece ani.

Campionatul 1973-1974 va începe la 4 august. Prima divizie a păstrat numărul de 18 echipe. Tendința dovedită de noul program al campionatului este de a crește (în măsura posibilităților) numărul meciurilor care vor fi disputate simbata. Este un răspuns la dorința unanimă a opiniei publice ca duminica să fie liberă.

DE PRETUTINDENI

● **PROBLEME SUEDEZE.** Suedezii vor fi confrunțați cu o gravă problemă dacă echipa lor națională nu se va califica pentru faza finală a campionatului mondial de anul viitor: cea a concurenței retranșmisilor televizate ale **Weltmeisterschaft-ului**. Tocmai în acea perioadă campionatul suedez se află în plină desfășurare. De pe acum federația din această țară a hotărît să suspende campionatul național în timpul turneului final din R. F. Germania — indiferent dacă naționala se califică sau nu — ceea ce va provoca destule complicații, mai ales prin faptul că timpul pierdut va trebui recuperat, lucru destul de greu în scurtul sezon care există în Suedia. Deci, calificarea echipei naționale este dorită și din acest punct de vedere.

● **PACE LA BELFAST.** Se știe că, datorită tragicilor evenimente ce au loc în Irlanda de Nord, de mai multe luni nu s-au disputat întîlniri sportive internaționale la Belfast. De altfel, reprezentativa țării a jucat meciurile sale din cadrul preliminarilor C.M. pe terenuri din Anglia. Se pare, totuși, că, încet-încet, calmul revine și tocmai de aceea clubul englez din Hull a acceptat să joace două meciuri amicale în Irlanda cu **Glentoran** (adversara **Chimiel Rm. Vilcea** în Cupa cupei) și **Ards**. Pe de altă parte, Federația de fotbal din Bulgaria a acceptat să joace pe terenul **Windsor Park** din Belfast, la 26 septembrie, meciul său din cadrul C.M.

● **PREȘEDINTELE DEREK DOUGAN ACUZA.** Derek Dougan, președintele Asociației fotbaliștilor profesioniști englezi, a acuzat cluburile din Football League că sabotează, pur și simplu, sistemul experimental pus pe picioare cu un an în urmă, adică: de-a lungul sezonului jucătorii primesc puncte de penalizare pentru avertismentele „cucerite” de la arbitri. La fotbalul de 12 puncte (sau o eliminare) ei sînt automat suspendați pe două etape. Pentru a oferi jucătorilor posibilitatea de a-și expune punctul de vedere, a existat o înțelegere între federație și ligă, înțelegere care prevedea ca cei culpabili să vină la comisia de disciplină numai cînd vor putea. „Cluburile abuzează însă de sistemul nostru. Apelurile privind sancționările nu pot fi examinate pentru că jucătorii nu se prezintă în fața comisiei. Va trebui să revedem sistemul și să renunțăm la chemarea fotbaliștilor”, declară — minios — Dougan.

Recordmanul punctelor „obținute” în acest fel este scoțianul **Hartford** (24 de puncte) care riscă, astfel, patru meciuri de suspendare pentru sezonul viitor.

Carnet extern

CUPA

INTERCONTINENTALĂ ȘI CLUBURILE EUROPENE

Este cunoscută atitudinea conducătorilor clubului olandez **Ajax**, deținătoare Cupei Intercontinentale, față de acest trofeu. La prima ediție a C.C.E. cucerită de **Ajax**, clubul din Amsterdam a anunțat că nu va disputa finala cu **Nacional Montevideo**, deținătoare Cupei Libertadores, și nici nu a disputat-o, fiind înlocuită cu **Panathinaikos Atena**, finalistă în anul acela.

În 1972, olandezii au acceptat să dispute marea finală („PENTRU PRIMA ȘI ULTIMĂ DATĂ”), după cum a declarat președintele clubului, **VAN PRAAG**, cucerind trofeul în fața lui **Independiente Buenos Aires**. Anul acesta, lucrurile par a se complica, din nou, **Ajax** rămînd la hotărîrea anterioară, ceea ce a stîrnit multe discuții și rumoare în America de Sud. Președintele Confederației sudamericane de fotbal, peruianul **TEOFILO SALINAS** a traversat Oceanul și a făcut o vizită la Florența pentru a conferi cu președintele U.E.F.A., dr. **ARTEMIO FRANCHI**, despre acest subiect. Lucrurile sînt însă și acum în suspensie. Pînă cînd se va hotărî ceva, **Independiente**, echipa argentiniană campioană a Americii de Sud, a plecat în Honduras unde va întîlni echipa **Olimpia**, campioana Confederației Americii de Nord, Centrale și a bazinului Caraibilor, în finala Cupei Interamericane, trofeu aflat actualmente în posesia lui **Nacional Montevideo**, care l-a cucerit anul trecut în finala cu formația mexicană **Cruz Azul**.

În aceeași zi, doi conducători ai lui **Independiente** au luat avionul spre Europa pentru a lua contact cu conducătorii lui **Ajax** asupra Cupei Intercontinentale. Echipa argentiniană propune datele de 27 septembrie (la Amsterdam) și 11 octombrie (la Buenos Aires), cu eventualitatea unui al treilea joc la 14 octombrie, la Porto Alegre, în Brazilia.

Ajax însă nu s-a decis, iar conducătorii lui **Independiente** — președintele **OSCAR SOBRAL** și delegatul pentru problemele internaționale ale clubului, **JOSE EPELBOIM** — vor încerca să-i convingă pe colegii lor olandezi să nu întrerupă această confruntare euro-sudamericană a campionilor. De altfel, se pare că la înapoieră sa la Lima, **TEOFILO SALINAS** i-a înștințat pe argentinieni că, în cazul în care va rămîne cantonată în refugiu său, **Ajax** va fi înlocuită cu **Juventus Torino**, finalistă a C.C.E., după cum l-ar fi asigurat **Artemio Franchi**.

Nefîind o competiție oficială a F.I.F.A., și datorită nenumăratelor acte de violență cu care au fost punctate, în America de Sud, partidele precedente, Cupa Intercontinentală, aflată anul acesta în preajma celei de a 14-a ediții, stîrnește — iată — un interes tot mai mic din partea cluburilor europene.

Mircea TUDORAN